

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obžalovanému **M. B. a spol.**, pre spolupáchateľstvo zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 20, § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 22. apríla 2010 v Bratislave odvolania obžalovaných M. B. a J. C. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 29. októbra 2009, sp. zn. BB-4 T 2/2008, a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných M. B. a J. C. **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Na rozdiel od obžaloby, ktorá kládla obžalovaným M. B. a J. C. za vinu zločiny zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spáchané v jednočinnom súbehu a v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, rozsudkom z 29. októbra 2009, sp. zn. BB-4 T 2/2008, uznal obžalovaných M. B. a J. C. za vinných z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

spoločným konaním v služobnom pomere príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky služobne zaradených na Obvodnom oddelení Policajného zboru Karlova Ves, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV, dňa 22. januára 2007, v čase

o 24.00 hod. v B., na ulici S., počas výkonu motohliadkovej služby Policajného zboru vykonávanej na služobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia Combi s kódovým označením X. zastavili osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. č. X., ktoré viedol K. D. a od tohto neoprávnene žiadali 6 000 Sk (199,16 eur) a následne prijali 5 000 Sk (165,97 eur), za neriešenie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorého sa mal dopustiť tým, že nerešpektoval príkaz dopravnej značky „Stoj, daj prednosť v jazde!“ umiestnenej na križovatke cesty E 65 a ulice S., smerom do M., ako aj to, že im nepredložil osvedčenie o technickej spôsobilosti vozidla a osvedčenie o emisnej kontrole vozidla, pričom K. D. sa mylne domnieval, že za spáchanie uvedených priestupkov platí pokutu a neriešením priestupku tak porušili § 9 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, § 48 ods. 3 písm. a/, písm. g/, písm. h/ zákona č. 73/1998 Z. z. o Štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov a § 22 ods. 3 zákona č. 372/1999 Z. z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Za to boli obom obžalovaným uložené podľa § 326 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 a ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. j/ Tr. zák. tresty odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, výkon ktorých im bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený, u každého na skúšobnú dobu 4 (štyroch) rokov.

Zároveň obom obžalovaným boli podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. uložené aj peňažné tresty, každému vo výmere 10 000 Sk (desaťtisíc) Slovenských korún, (331,93 eur) a pre prípad, že by výkon týchto trestov mohol byť úmyselne zmarený, každému z nich bol uložený náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. každému z obžalovaných bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať povolanie spojené s výkonom právomoci verejného činiteľa na dobu 3 (troch) rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolania obaja obžalovaní, ktoré rovnako odôvodnili prostredníctvom svojho obhajcu tak, že žiadnej trestnej činnosti sa nedopustili, že v konaní pred súdom nebolo dokázané, že by sa vôbec skutok stal tak, ako bol opísaný v obžalobe a v tej súvislosti poukazovali na rozpory vo výpovediach

svedkov K. Ď. a M. D. a ďalej uvádzali, že súd prvého stupňa sa nevyrovnal s otázkou, či suma 5 000 Sk, ktorú svedok K. Ď. vybral z automatu, neslúžila na úhradu pohonných hmôt do motorového vozidla na cestu do miesta jeho trvalého pobytu alebo na uspokojenie iných potrieb a či táto suma bola poskytnutá ako úplatok, keďže svedok K. Ď. tvrdil, že on platil pokutu, čím sa otvára otázka kvalifikácie trestného činu.

Z týchto dôvodov obžalovaní navrhli, aby odvolací súd po preskúmaní veci ich oslobodil spod obžaloby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo a zistil, že odvolania obžalovaných M. B. a J. C. nie sú dôvodné.

Predmetná trestná vec už bola predmetom prerokovania na Najvyššom súde Slovenskej republiky dňa 30. marca 2009, na základe odvolaní obžalovaných proti pôvodnému rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 19. marca 2008, ktorým boli obaja menovaní obžalovaní uznaní za vinných zo spolupáchateľstva prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 20, § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a boli im uložené tresty odňatia slobody vo výmere päť rokov, peňažné tresty a tresty zákazu činnosti, pričom ich vina bola ustálená na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, podľa ktorej mali od vodiča motorového vozidla, svedka K. Ď., za okolností popísaných v obžalobe, žiadať 6 000 Sk a prijať ako úplatok sumu 5 000 Sk, za neriešenie priestupku, ktorého sa mal tento svedok dopustiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vtedy zrušil uvedený rozsudok z 19. marca 2008, pre pochybnosti o správnosti skutkových zistení a tiež preto, že sa prvostupňový súd nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie ako z hľadiska skutkových záverov, tak aj právnej kvalifikácie skutku a nariadil prvostupňovému súdu vec znovu prejednať a rozhodnúť.

V novom konaní prvostupňový súd vykonal potrebné dokazovanie, ktoré bol povinný vykonať na základe rozhodnutia najvyššieho súdu a týmto dokazovaním, predovšetkým

vykonaným vyšetrovacím pokusom o možnosti presunu obžalovaných z miesta činu na kontrolné stanovište, overením priebehu vykonávania rekognície obvinených osôb svedkami K. Ď. a M. D., preverením okolností výberu sumy 5 000 Sk z bankomatu prostredníctvom bankomatovej karty a z akého účtu bol výber uskutočnený i okolnosti čerpania pohonných hmôt svedkom K. Ď. na cestu späť do miesta trvalého bydliska, ako aj overeným výsluchom svedka Ing. M. M. tých okolností, ktoré sa týkali výpovede svedka K. Ď. o uskutočnených telefonických rozhovoroch s týmto svedkom, boli odstránené pochybnosti, ktoré dovtedy mal najvyšší súd o tom, či sa skutok stal.

Zároveň v pochybnostiach o detailoch skutkového deja bol skutok ustálený tak, ako sa uvádza v napadnutom rozsudku, teda že svedok K. Ď. bol po celý čas až do odchodu vozidla policajnej hliadky v presvedčení, že platil pokutu za priestupky, predovšetkým za to, že nezastavil na dopravnú značku „Stoj, daj prednosť v jazde“, a že nepredložil potrebné doklady od vozidla.

Všetky dôkazy, ktoré boli vo veci vykonané, prvostupňový súd správne vyhodnotil a z nich vyplývajú len tie skutkové závery, ktoré sú uvedené v napadnutom rozsudku. Na rozdiel od obžaloby, v súlade s vykonaným dokazovaním, uzavrel prvostupňový súd, nie že obžalovaní žiadali a prijali pre seba úplatok, ale že takú sumu, akú žiadali obžalovaní od svedka K. Ď., žiadali neoprávnene, lebo pokutu v blokovanom konaní na mieste samom mu v takom rozsahu nemohli uložiť, pričom nikde neoznámili riešenie spáchaného priestupku vodičom K. Ď., ktorý nebol sporný, a peniaze si ponechali pre seba.

Počas celého doterajšieho trestného konania z výpovedí svedka K. Ď. vyplývalo, že platí pokutu. Z jeho vyjadrení je zrejmé, že to takto pred ním obžalovaní predstierali a nemožno imputovať jeho vyjadreniam taký zmysel, že by z okolností prípadu vyplývalo, že ide o úplatok, ktorý od neho obžalovaní žiadali a na základe toho klásť obžalovaným za vinu, že priamo pre seba žiadali a prijali úplatok, ako sa to konštatovalo v skutkovej a právnej vete obžaloby.

Záver prvostupňového súdu, že spôsob akým obžalovaní konali, znamenal porušenie ich povinnosti ako verejných činiteľov s naplnením všetkých zákonných znakov prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa v spolupáchateľstve podľa § 20, § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. je naprosto správny.

Tomuto rozhodnutiu o vine zodpovedajú aj uložené tresty obžalovaným, tak ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku. Všetky zákonné podmienky na ich uloženie sú splnené a prvostupňový súd zohľadnil všetky rozhodné okolnosti významné z hľadiska ukladania trestov. S jeho závermi sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje.

Keďže vo vzťahu k žiadnemu z výrokov napadnutého rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvodnosť odvolaní obžalovaných M. B. a J. C., ako nedôvodné ich podľa § 319 Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 22. apríla 2010

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Alžbeta Kóňová